

Trumpai paminėsime mums žinomus Skriaudžių apylinkių kanklių meistrus.

Pranas Puskunigis daugiausia buvo užsiėmęs kanklininkų mokymu, ansamblių organizavimu, kanklių muzikos populiarinimu, tad tikėtina, kad jis pats kanklių padarė nelabai daug, bet stengėsi kuo daugiau kanklininkų ar kitų žmonių išmokyti jas daryti, bandė organizuoti specialias kanklių dirbtuves Kaune.

Daugiausia kanklių yra padaręs kanklininkas *Jurgis Alenskas* (1905–1970). Jis sumeistravo daugiau nei šimtą kanklių. Dydžiu, forma, stygų skaičiumi jos labi artimos P. Puskunigio modeliui. Viršutinė lentelė nedažyta, kiti paviršiai raudonos (vyšnios) spalvos, tik ruožas, kuriame įtvirtinti stygas laikantys kuoleliai, – juodas. Vėlesniais metais darytose kanklėse siaurajame gale buvo dedamas jo sumanytas lengvas plieninės vielos stygų laikiklis.

Vladas Kučinskas (g.1938) padarė, palyginti, nedaug kanklių, tačiau jos šiek tiek skiriasi nuo anksčiau minėtų meistrų. Jis dėjo šie tiek plonesnes nei įprasta stygas, todėl instrumentai skambėjo minkščiau, švelniau. Dauguma jo kanklių turi keturiolika stygų, visas jų korpusas (ir viršutinė lentelė) dažytas. Vienerios šio meistro kanklės yra saugomos ansamblio „Kanklės“ muziejėlyje Skriaudžiuose.

Keturiolika stygų turi ir *Petro Deltuvos* (1925-2005) apie 1955 metus darytos kanklės. Ant muziejuje esančio instrumento viršutinės lentelės nupiešta spalvota rožė.

Tame pat muziejuje saugomos ir *Vytauto Veiverio* (1931–2002) darytos kanklės. Jos savo forma ir apdaila primena K. Naudžiaus kankles.

Dėmesį patraukia čia esančios kiek kitokios *Jurgio Povilionio*, gimusio 1920 m., darytos kanklės. Jos yra be stygų atramėlės plačiajame gale, o tradicinė „baronka“ – pilnavidurė, joje tik išgręžta skylė. Tačiau eksponato apraše paaiškinama, kad kankles meistras padarė apie 1938 metus, nusižiūrėjęs į septyniadešimtmečio Matulaičio, gyvenusio Marijampolės rajono Trakiškių kaime, kankles. Yra pagrindo manyti, kad tai galėjo būti gana senas instrumentas.

Mokytojas ir kanklininkas *Kazys Banionis* (1906–1989) pradžioje savo tėvo padedamas, o vėliau savarankiškai padarė apie porą dešimčių kanklių. Nors jis ir jo tėvas kankles pradėjo daryti pamokyti paties P. Puskunigio, bet vėliau K. Banionis stygų skaičių padidino net iki dvidešimties. Tai bene vienintelis mums žinomas šio krašto meistras, taip ženkliai nukrypęs nuo tradicinių suvalkietišκών kanklių.

Jonas Kulbušauskas (1902–1958) yra padaręs trejas kankles. Po kelerias kankles padarė *Andrius ir Antanas Siaurusaičiai*.

Kartais paminima ir daugiau žmonių, kurie padarė dvejas trejas kankles. Suprantama, kad yra ir tokių, kurie savo gal ir nelabai nusisekusių bandymų nedrįsta niekam rodyti. Tad ir suminėti visus yra labai sunku. Tačiau noras turėti, o dar geriau – patiems pasidaryti kankles dažnoje šeimoje tikrai buvo.

Deja, Skriaudžiuose beveik nebeliko meistrų, norinčių ir galinčių daryti kankles, todėl atsiranda meistrų kituose Lietuvos kraštuose, kurie gilinaisi į suvalkietišκών kanklių gamybos subtilybes ir jas daro. Nemažai suvalkietišκών kanklių yra padaręs A. Lučinskas Plungėje, E. Virbašius Vilniuje. Ne vienas iš bandžiusiųjų suprato, kad tai nėra lengva, nes suvalkietiškos kanklės sudėtingiausios iš visų tradicinių lietuvišκών kanklių.

Vytautas Alenskas